

ZARZĄDZENIE Nr 102 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lipca 1960 r.

zmieniające zarządzenie nr 141 z dnia 12 lipca 1958 r. w sprawie organizacji i uprawnień służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie § 10 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1958 r. w sprawie organizacji i uprawnień służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 57, poz. 327 i z 1959 r. Nr 6, poz. 25) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 17 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dyrekcje budowy osiedli robotniczych — w razie prowadzenia działalności inwestycyjnej mającej charakter stały i polegającej na:

a) budowie i rozbudowie osiedli, dzielnic miejskich, zespołów domów mieszkalnych łącznie z budową i rozbudową urządzeń usługowych, finansowanych ze środków funduszy mieszkaniowych rad narodowych,

b) budowie i rozbudowie innych obiektów budownictwa o charakterze miejskim na terenie miast i wsi, finansowanych ze środków budżetowych prezydiów rad narodowych lub społecznych bądź realizowanych w ramach czynów społecznych,

c) realizacji na warunkach odpłatności — w trybie zastępstwa inwestycyjnego — obiektów budownictwa o charakterze miejskim na terenie miast i wsi, finansowanych ze środków powierzonych przez inwestorów planu centralnego oraz przez przedsiębiorstwa planu terenowego bądź innych zleceńodawców,

d) wykonywaniu na warunkach odpłatności nadzoru inwestorskiego na zlecenie innych inwestorów planu centralnego i terenowego.”

2) w § 17 zamiast dotychczasowych ust. 2, 3 i 4 wprowadza się ust. 2, 3, 4 i 5 w brzmieniu:

„2. Programowanie i planowanie inwestycji objętych ust. 1 pkt 3 lit. b) należy — o ile prezydium rady narodowej nie postanowi inaczej — do właściwych pod względem rzeczowym wydziałów prezydiów rad narodowych.

3. Dyrekcjom budowy osiedli robotniczych może być powierzona, na zasadzie porozumienia prezydium właściwej rady narodowej z właściwym ministrem, odpłatne wykonywanie funkcji inwestora w zakresie zadań objętych planem centralnym (budżetem centralnym).

4. W powiatach, miastach lub dzielnicach, w których nie jest celowe i nie ma warunków do utworzenia dyrekcji budowy osiedli robotniczych, mogą być tworzone inspektoraty inwestycji. Zadaniem inspek-

toratów inwestycji jest wykonywanie czynności nadzoru inwestorskiego nad realizowanymi na danym terenie inwestycjami planu terenowego o charakterze miejskim.

5. Inspektoratowi inwestycji mogą być powierzone przez prezydium właściwej rady narodowej, za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej, inne czynności inwestorskie w zakresie wynikającym z ust. 1 pkt 3.”

3) w § 19 ust. 1 na końcu ostatniego zdania dodaje się wyrazy „wydanej po uzyskaniu opinii Ministra Gospodarki Komunalnej, a w zakresie inwestycji o charakterze rolniczym — opinii Ministra Rolnictwa.”

4) w § 19 ust. 3 po wyrazach „może utworzyć” dodaje się wyrazy „w trybie określonym w ust. 1”;

5) część b) rozdziału III otrzymuje brzmienie:

„b) Wojewódzkie (miejskie) zarządy dyrekcji budowy osiedli robotniczych, dyrekcje budowy osiedli robotniczych i inspektoraty inwestycji.

§ 24. 1. Dyrekcje budowy osiedli robotniczych oraz inspektoraty inwestycji powołuje prezydium właściwej rady narodowej po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Gospodarki Komunalnej na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Dyrekcja budowy osiedli robotniczych utworzona dla jednego miasta, powiatu lub dzielnicy może za zgodą prezydium zainteresowanej rady narodowej objąć swym zakresem działania teren pobliskich powiatów, miast, dzielnic lub osiedli w zakresie wynikającym z § 17 ust. 1 pkt 3 lit. a) i b), a na zlecenie inwestorów — wykonywać na tym terenie zadania w zakresie wynikającym z § 17 ust. 1 pkt 3 lit. c) i d).

§ 25. 1. Zakupy inwestycyjne dotyczące wyposażenia o charakterze specjalnym są dokonywane przez właściwych użytkowników lub jednostki nadrzędne przyszłych użytkowników.

2. Zakupy inwestycyjne związane z wyposażeniem obiektów realizowanych przez dyrekcje budowy osiedli robotniczych mogą być dokonywane za zgodą zainteresowanych stron przez te dyrekcje.

§ 26. 1. Dyrekcje budowy osiedli robotniczych i inspektoraty inwestycji mają formę jednostek budżetowych, które objęte są odrębną częścią budżetu rad narodowych w dziale I — gospodarka narodowa.

2. Dyrekcje budowy osiedli robotniczych wykonują samodzielnie preliminarze swoich wydatków i dochodów,

3. Środki inwestycyjne przewidziane w dokumentacji (w zbiorczym zestawieniu kosztów budowy) dla danej inwestycji na prowadzenie działalności inwestycyjnej, którą przejmą dyrekcje budowy osiedli robotniczych (§ 17 ust. 1 pkt 3 lit. b), mogą być decyzją prezydium właściwej rady narodowej wykorzystane, w miarę potrzeby i zgodnie z przeznaczeniem, na wykonanie tych zadań przez dyrekcje budowy osiedli robotniczych. Nie dotyczy to realizacji przez dyrekcje budowy osiedli robotniczych zadań inwestycyjnych finansowanych ze środków funduszków mieszkaniowych rad narodowych.

4. Wpływy związane z prowadzeniem przez dyrekcje budowy osiedli robotniczych działalności inwestycyjnej podjętej na podstawie umów o zastępstwo inwestycyjne i umów o nadzór, a dotyczącej inwestycji nie objętych budżetem właściwej rady narodowej, zaliczane są jako dochód budżetu tej rady. Prezydium rady narodowej przewiduje dochód z tego tytułu — w niezbędnej wysokości — na pokrycie wydatków dyrekcji budowy osiedli robotniczych, związanych z przejętymi zadaniami.

5. Przepisy ust. 3 i 4 mają odpowiednie zastosowanie do inspektoratów inwestycji.

§ 27. 1. Podstawą do ustalenia funduszu płac i ilości etatów w dyrekcjach budowy osiedli robotniczych i inspektoratach inwestycji są wskaźniki obciążenia pracowników służby inwestycyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem obciążenia inspektorów nadzoru.

2. Prezydium właściwej rady narodowej za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej zwiększy w ciągu roku dyrekcji budowy osiedli robotniczych lub inspektoratowi inwestycji stan zatrudnienia, fundusz płac oraz środki na wydatki ogólnoadministracyjne, o ile jednostka ta otrzyma w trakcie wykonywania budżetu dodatkowe zadania. Zwiększenie to nastąpi w granicach dodatkowych wpływów przewidzianych z nowych zadań, z zachowaniem przepisu ust. 1.

3. Prezydium właściwych rad narodowych mogą tworzyć fundusz nagród dla inspektorów nadzoru oraz innych pracowników dyrekcji budowy osiedli robotniczych i inspektoratów inwestycji, odpowiedzialnych za przygotowanie i realizację inwestycji. Na fundusz nagród przewidziany się do 25% wpływów osiągniętych w danym kwartale z tytułu wykonywania zastępstwa inwestycyjnego i zleconego nadzoru (§ 17 ust. 1 pkt 3 lit. c i d).

§ 28. 1. Dyrekcje budowy osiedli robotniczych wojewódzkie (miast wyłączonych z województw):

- 1) wykonują zadania przewidziane w § 17 ust. 1 pkt 3 w odniesieniu do terenów, dla których nie zostały utworzone dyrekcje budowy osiedli robotniczych lub inspektoraty inwestycji,
- 2) prowadzą działalność inwestycyjną w zakresie przewidzianym w § 17 ust. 1 pkt 3 dotyczącą budowy lub rozbudowy obiektów budownictwa o charakterze mieszkaniowym, finansowanych z budżetu wojewódzkiego,
- 3) sprawują nadzór nad działalnością dyrekcji budowy osiedli robotniczych i inspektoratów inwestycji utworzonych przez prezydium rad narodowych niższych stopni, udzielają im pomocy technicznej, instruktażu, prowadzą zbiorcze planowanie i sprawozdawczość

oraz załatwiają na szczeblu wojewódzkim sprawy programowania, lokalizacji i terenów.

2. Wojewódzkie (miejskie) dyrekcje budowy osiedli robotniczych, dyrekcje budowy osiedli robotniczych oraz inspektoraty inwestycji podporządkowane są prezydium właściwych rad narodowych przez wydziały gospodarki komunalnej i mieszkaniowej. Prezydium właściwych rad narodowych mogą podporządkować sobie bezpośrednio wymienione jednostki organizacyjne.

3. Zwierzchni nadzór nad działalnością wojewódzkich (miejskich) dyrekcji budowy osiedli robotniczych, dyrekcji budowy osiedli robotniczych oraz inspektoratów inwestycji należy — zgodnie z obowiązującymi przepisami — do Ministra Gospodarki Komunalnej.

4. W razie powołania na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa) większej liczby dyrekcji budowy osiedli robotniczych oraz większej liczby inspektoratów inwestycji, prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może utworzyć za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej wojewódzkiej (miejskiej) zarząd dyrekcji budowy osiedli robotniczych zamiast wojewódzkiej (miejskiej) dyrekcji budowy osiedli robotniczych. Przepisy ust. 1, 2 i 3 stosuje się wtedy do wojewódzkich (miejskich) zarządów dyrekcji budowy osiedli robotniczych.

§ 28a. Minister Gospodarki Komunalnej wyda szczegółowe wytyczne dotyczące zasad powoływania, organizacji i zadań wojewódzkich (miejskich) zarządów dyrekcji budowy osiedli robotniczych, wojewódzkich (miejskich) dyrekcji budowy osiedli robotniczych, dyrekcji budowy osiedli robotniczych i inspektoratów inwestycji oraz wytyczne dotyczące ustalania wskaźników obciążenia pracowników służby inwestycyjnej i przyznawania nagród przewidzianych w § 27 ust. 3.

§ 28b. 1. Przepisy § 26 ust. 1 i 2 stosuje się do wojewódzkich (miejskich) zarządów dyrekcji budowy osiedli robotniczych oraz wojewódzkich (miejskich) dyrekcji budowy osiedli robotniczych.

2. W przypadku wykonywania przez wojewódzkie (miejskie) zarządy dyrekcji budowy osiedli robotniczych oraz wojewódzkie (miejskie) dyrekcje budowy osiedli robotniczych zadań przewidzianych dla dyrekcji budowy osiedli robotniczych, w odniesieniu do tej części zadań mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 17 ust. 3, § 25, § 26 ust. 3 i 4 i § 27.

§ 28c. Samodzielne jednostki inwestycyjne oraz służby inwestycyjne istniejące w wydziałach prezydium rad narodowych lub w innych jednostkach organizacyjnych, których zadania zostały przejęte przez wojewódzkie (miejskie) zarządy dyrekcji budowy osiedli robotniczych, dyrekcje budowy osiedli robotniczych lub inspektoraty inwestycji, ulegają likwidacji lub odpowiedniemu zmniejszeniu, biorąc pod uwagę przepis § 17 ust. 2";

6) w § 30 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) służbom inwestycyjnym objętym rozdziałem III część b) zarządzenia lub”;

7) w § 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz prezydium wojewódzkich rad narodo-

wych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w porozumieniu z właściwymi ministrami i za zgodą Prezesa Rady Ministrów mogą w szczególnie uzasadnionych przypadkach uregulować organizację służb inwestycyjnych odmiennie od form zawartych w niniejszym zarządzeniu, przy zachowaniu zawartych w nim podstawowych zasad.”;

- 8) w § 18 wyciecznych w sprawie działalności inspektorów nadzoru inwestorskiego, stanowiących załącznik do zarządzenia, dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku rozliczenia obiektu na podstawie ceny katalogowej bądź ryczałtu umownego inspektor nadzoru nie jest obowiązany do sprawdzania ksiąg obmiaru z wyjątkiem robót dodatkowych, zleconych przez inwestora.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

265

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1960 r.

w sprawie zasad i trybu gospodarowania funduszem płac w jednostkach budżetowych w 1960 r.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1960 z dnia 21 grudnia 1959 r. (Dz. U. Nr 72, poz. 454) zarządza się, co następuje:

§ 1. Fundusz płac w administracji centralnej i terenowej, w aparacie wymiaru sprawiedliwości i prokuratury, służbie zdrowia, szkolnictwie, urządzeniach kulturalnych i we wszystkich innych jednostkach budżetowych podlega limitowaniu zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Wykorzystanie funduszu płac w poszczególnych kwartałach nie może przekraczać 1/4 rocznych kredytów na płace.

2. W przypadkach, w których stosowany jest obecnie system miesięcznego limitowania funduszu płac, system ten utrzymuje się bez zmiany.

3. Oszczędności w osobowym funduszu płac powstałe wskutek nieobsadzenia etatów nie mogą być wykorzystane do podwyższenia wynagrodzeń faktycznie zatrudnionemu personelowi.

§ 3. Przekroczenie limitu kwartalnego ustalonego w § 2 ust. 1 może nastąpić pod warunkiem nieprzekroczenia rocznych kredytów na płace:

- 1) w razie zwiększenia przez Radę Ministrów etatów ustalonych w budżecie Państwa — zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221),
- 2) w razie zwiększenia stanu zatrudnienia zgodnie z ustalonym rocznym planem rozwoju urządzeń socjalnych i kulturalnych,
- 3) w związku z przyznaniem awansów w II półroczu w granicach kwoty przewidzianej w budżecie,
- 4) w odniesieniu do awansów automatycznych (np. nauczycieli, pracowników służby zdrowia), jak również w odniesieniu do premii i dodatków za wysługę lat,
- 5) w odniesieniu do wynagrodzeń za zastępstwo w okresie choroby lub urlopu pracownika pomocniczo-obslugowego, który w przypadku jednoosobowej obsady nie może być zastąpiony przez innego pracownika,

6) w odniesieniu do wypłat wynagrodzeń zaległych.

§ 4. 1. Wprowadza się zasadę, że podwyżki stawek wynagrodzenia, nie wyłączając specjalnych dodatków kwalifikacyjnych i wynagrodzeń ryczałtowych, mogą być przyznawane wyłącznie w dwóch terminach: 1 stycznia i 22 lipca każdego roku.

2. Poza tymi terminami podwyżki stawek wynagrodzenia mogą być przyznane pracownikowi jedynie w przypadku konieczności obsadzenia zwolnionego stanowiska kierowniczego lub stanowiska w zakresie kontroli i rewizji oraz w przypadkach, gdy odpowiednie przepisy przewidują awans automatyczny lub automatyczne przyznanie dodatku po dopełnieniu wymaganych warunków (np. dodatku za wysługę lat, za znajomość języków obcych, za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych).

§ 5. Zmiana wysokości uposażenia następuje od dnia 1 miesiąca następującego po zaistnieniu warunków do zmiany.

§ 6. Wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w niepełnej ilości godzin pracy powinno być wypłacane według przewidzianych dla danego stanowiska stawek uposażenia zasadniczego i dodatków, zmniejszonych odpowiednio do ilości godzin pracy, chyba że przepisy uposażeniowe wyraźnie inaczej stanowią.

§ 7. Specjalne dodatki kwalifikacyjne ustalane są corocznie w limitach miesięcznych. Przekroczenie limitu miesięcznego w przypadku niewykorzystania go w miesiącach ubiegłych jest niedozwolone.

§ 8. Sumy przeznaczone na fundusz płac w jednostkach, których uruchomienie ma nastąpić w ciągu roku budżetowego, powinny być wyodrębnione i wykorzystywane dopiero w miarę uruchamiania tych jednostek.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole